

Jeg var en fugl i guldbur

Selv om Helle Granhøj var vant til at rejse, fik hun et kulturchok, da hendes mand blev udstationeret i otte et halvt år i henholdsvis Marokko, Malaysia, Spanien og Holland. Tilværelsen fremstod idyllisk med tjenestefolk og stort hus, men det var svært at opbygge et nyt netværk og samtidig være mor for to små piger.

om vores datter var så lille. Jeg havde slet ikke forestillet mig, hvor stort et kulturchok jeg ville få, siger Helle, som i dag er 44, fra sin villa i Espergærde i det nordlige Sjælland.

Inden familien flyttede til Marokko, boede de først en måned i Paris, hvor de fik eneundervisning i fransk, som tales i Marokko. Det var svært for Helle at koncentrere sig om undervisningen med en ni måneder gammel baby på armen, men hun havde ingen betænkeligheder ved at flytte til et muslimsk land.

Fik et kulturchok

Da hverdagen i Marokko gik op for Helle, fik piben dog en anden lyd.

– Den første tid i Marokko boede vi på hotel, og det var ret ferieagtigt. Derefter

flyttede vi i en møbleret lejlighed og så ind i et stort hus. De første seks måneder var enormt hårde for vores ægteskab, for vi kom til at leve helt forskellige liv. Jeg kendte ingen, og Henrik arbejdede hele tiden og mødte nye mennesker og var træt, når han kom hjem. Men jeg ville gerne tale, fordi jeg kun havde været sammen med vores datter og tjenestefolk hele dagen. Men det eneste, jeg kunne fortælle, var, hvad jeg havde oplevet i supermarkedet, og det var hårdt ikke at kunne bidrage med noget. Jeg følte mig bombet tilbage til 1940'erne, for jeg blev kun tiltalt som "Sofies mor" eller "Henriks kone", og ingen vidste, hvem jeg var, siger Helle og understreger, at hun ikke fortæller sin historie for at vække ynke. Men hun vil gerne prøve at hjælpe andre til at få en god start på en udstationering.

– Mine veninder i Danmark havde svært ved at forstå, hvorfor jeg ikke var tilfreds og ikke bare lå ved poolen og nød livet. Men det kunne jeg ikke. Jeg følte mig indespærret som en kanarie i et guldbur. Jeg ville gerne arbejde og bruge mit hoved, og jeg blev flov over, at jeg ikke havde det godt. Da jeg så blev gravid og ventede vores anden datter, fik jeg for alvor et kulturchok. Jeg ville gerne føde normalt uden smertestillende, men fordi jeg fik kejsersnit første gang, sagde lægen, at jeg skulle have kejsersnit igen – og i øvrigt måtte Henrik ikke være med til fødslen. Derfor skiftede vi hospital en uge før fødslen, det var vigtigt for mig, at vi kunne være sammen om oplevelsen, siger Helle.

Hun fik igen kejsersnit, og det var en grænseoverskridende oplevelse for

S om 27-årig rejste Helle Granhøj jorden rundt alene. Det var en fantastisk oplevelse for den eventyrlystne kvinde, og da hun senere mødte Henrik, der delte hendes passion for at rejse, var de et perfekt match. De blev gift og fik en dejlig datter, og mens Helle gik på barsel i 1999, blev Henrik, der dengang arbejdede for Mærsk, tilbudt at blive udstationeret i Marokko i Afrika.

– Jeg tænkte: "Hvor svært kan det være?", for jeg havde tidligere rejst alene gennem Afrika på ladet af en lastbil! Jeg var begejstret for at skulle af sted, selv

AF BRITT NØRBAK FOTO: WILLI HANSEN

Helle fik et kulturchok, da hendes mand blev udstationeret, og hun fulgte med. Hun fik tjenestefolk og lækre omgivelser, men savnede netværk og veninder. Nu er hun tilbage i Danmark – her med døtrene Sofia og Sarah på ti og otte år.

I Marokko følte Helle sig fanget i et guldbur. Og da hun skulle føde, fik kulturchocket en ekstratand – bl.a. rystede sygehuspersonalet på hovedet af hende, fordi hun ville amme sin datter.

hende, fordi de mandlige sygeplejersker ikke var særlig imødekommende over for hende og blandt andet rystede på hovedet af hende, fordi hun insisterede på at amme sin nyfødte datter i stedet for at give flaske.

– Henrik var heldigvis med til fødslen, men han fik ingen barselsorlov, og det var hårdt at være alene med to små børn i Marokko, husker Helle.

Jeg ville hjem

Helles redning i Marokko blev to danske kvinder, der var gift med marokkanere. De tilbragte meget tid sammen, blandt andet med at eksportere marokkanske mosaikmøbler til Danmark. Men efter to et halvt år i Marokko, rejste Henrik og Helle til en ny udstationering i Malaysia.

Helle havde håbet at finde en lokal børnehave og få et netværk og et arbejde i Malaysia. Men de første ni en halv uge boede familien igen på hotel med døtrene på et og tre år, og Helle følte sig spærret inde i en osteklokke.

– De 11 måneder i Malaysia var de værste, for der var ikke noget at lave på hotellet med to små børn, og da vi endelig flyttede i hus, fik vi at vide, at vi skulle videre til Spanien. Her gentog historien sig. Vi var kun i Spanien i 10 måneder, før vi så flyttede til Holland. Så var min grænse nået! Jeg ville ikke med, men alle sagde, at jeg sagtens kunne få et job i Holland, så jeg overgav mig, siger Helle og smiler, for i Holland fik hun et netværk op at stå via døtrenes skole, hvor alle forældre mødtes i skolegården.

I Holland havde Helle også mulighed for at færdiggøre sin uddannelse på Copenhagen Business School ved at rejse til Danmark en gang om måneden. Hun skrev speciale om emnet "Udstationering – set ud fra ægtefællens perspektiv". Efter fire år i Holland ville Helle dog hjem, og det kom hun. Hele familien trives nu i Danmark.

– Jeg ville hjem og arbejde, og jeg sagde til Henrik, at han ikke måtte nævne ordet udstationering de næste par år. Jeg har slet ikke lyst til at komme ud igen,

men jeg har lært meget af vores otte et halvt år. Jeg har fået en større forståelse for forskellige religioner og nationaliteter, vi har venner i hele verden, og vi har fået to "globale" børn, der er meget omstillingsparate. Jeg har også lært, hvor vigtigt det er at få et netværk op at stå. Du må ikke sige nej til invitationer det første halve år, du er udstationeret, for så holder folk op med at spørge. Det er også vigtigt, at du får hjælp til de praktiske ting som bank og forsikringer, for det tager meget lang tid i udlandet. Mit bedste råd til kvinder, hvis mænd skal udstationeres, er, at de skal spørge mandens arbejdsgiver, hvad virksomheden kan tilbyde kvinden, hvis hun følger med. For hvis man opgiver karriere og netværk i Danmark, skal der være mulighed for at få opbygget begge dele i det land, man udstationeres i, råder Helle, der i dag rådgiver danske virksomheder omkring udstationeringer samt holder foredrag om udstationering.

Læs mere på
www.expatmanagement.dk